

Til § 1020 i

Justitsministeren kan undtagelsesvis bestemme, at en sag ikke skal behandles efter reglerne i kapitel 93 c, hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter kræver det.

Bestemmelsen vil have et snævert anvendelsesområde. Som et muligt eksempel kan nævnes, at justitsministeren beslutter, at en sag mod en polititjenestemand, der mistænkes for spionagevirksomhed, skal efterforskes af Politiets Efterretningstjeneste.

*Til kapitel 93 d**Politiklagenævn**Til § 1021*

Efter bestemmelsen i § 1021 oprettes der et antal politiklagenævn bestående af en advokat som formand og to lægmænd. Betegnelsen »politiklagenævn« er valgt i stedet for »kontrolorganer«, der benyttes i betænkning 1278/1994, fordi den bedre angiver organets virkefelt.

Det er hensigten at etablere seks politiklagenævn, dvs. ét for hver af de regionale statsadvokater. Det er imidlertid fundet mest hensigtsmæssigt, at antallet af politiklagenævn fastsættes administrativt af justitsministeren, jf. stk. 8. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.1.2.

Politiklagenævnenes beføjelser er nærmere beskrevet i de efterfølgende bestemmelser i kapitel 93 d. Som det bl.a. fremgår heraf, skal politiklagenævnet løbende have tilsendt sagsakterne i såvel adfærdsklagesager som straffesager mod politipersonale, det kan anmode statsadvokaten om at foretage bestemte yderligere undersøgelser- eller efterforskningsskridt, tilkendegive over for statsadvokaten, hvordan sagerne efter nævnets opfattelse bør behandles og afgøres, og påklage statsadvokatens afgørelser til Rigsadvokaten.

I de tilfælde, hvor statsadvokaten indleder efterforskning efter kapitel 93 c eller en undersøgelse efter reglerne i kapitel 93 b, uden at der foreligger en anmeldelse eller en klage, har politiklagenævnet de samme beføjelser som i tilfælde, hvor der er indgivet anmeldelse/klage, jf. betænkning 1278/1994, side 174.

Stk. 1 indeholder regler om sammensætningen af politiklagenævn og udpegningen af medlemmer.

Medlemmerne af politiklagenævn udpeges af justitsministeren efter indstilling fra Advokatrådet og amtsrådene m.v., jf. nærmere stk. 2 og 3. Folketingets Retsudvalg får tilsendt en liste over de indstillede personer. Inden udpegningen af medlemmerne orienterer justitsministeren i et samråd Retsudvalget

om den påtænkte sammensætning af politiklagenævnene.

Funktionsperioden for medlemmerne er 4 år. Hvis et medlem ikke længere opfylder betingelserne i § 1021, udpeges suppleanten i stedet som medlem for resten af perioden. Der udpeges i så fald en ny suppleant blandt de oprindeligt indstillede, ligeledes for resten af perioden. Tilsvarende gælder, hvis et medlem af andre grunde udtræder af politiklagenævnet.

Hvis en suppleant ikke længere opfylder betingelserne i § 1021, eller af andre grunde fratræder, udpeges en ny suppleant blandt de oprindeligt indstillede for resten af perioden.

Det fremgår af stk. 1, 2. pkt., at genbeskikkelse kun kan finde sted én gang. En person kan derfor højst virke i et politiklagenævn i 8 år. Dette gælder f.eks. også, selv om den pågældende starter som suppleant i én periode og derefter bliver medlem i den næste periode.

Advokaten udpeges ifølge *stk. 2* efter indstilling fra Advokatrådet. For at sikre en afbalanceret kønsfordeling er det fastsat, at der skal indstilles to kvinder og to mænd til hvert af hvervene. Det forudsættes, at den advokat, der udpeges efter indstilling fra Advokatrådet, har erfaring med behandlingen af straffesager.

Lægmændene udpeges ifølge *stk. 3* efter indstilling fra amtsrådene, Københavns Borgerrepræsentation og kommunalbestyrelsen på Frederiksberg. For at sikre en afbalanceret kønsfordeling er det fastsat, at hvert amtsråd m.v. skal indstille tre kvinder og tre mænd. De pågældende skal have bopæl i vedkommende amt eller kommune.

Lægmændene skal repræsentere offentligheden og særligt varetage samfundets interesse i, at sager mod politiansatte behandles og afgøres på en saglig og tillidsskabende måde. Det er derfor nødvendigt, at de pågældende har en betydelig indsigt i almindelige samfundsforhold. Det er endvidere af væsentlig betydning for nævnets samlede autoritet, at de ikke udpeges som repræsentanter for bestemte interessegrupper, men udpeges i kraft af deres integritet og personlige egenskaber. De pågældende bør så vidt muligt udgøre et repræsentativt udsnit af befolkningen med hensyn til alder, uddannelse og erhverv.

Der bør endvidere ved udvælgelsen af lægmænd til politiklagenævn lægges vægt på, at de pågældende er alment respekterede og nyder bred tillid i det område, hvor de skal virke.

Lægmændene må ifølge *stk. 4* ikke være medlemmer af kommunalbestyrelser, amtsråd eller Folketinget. Bestemmelsen i retsplejelovens § 70 om nævninger og domsmænd finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.